

Drodzy Czytelnicy,

Oddajemy do Waszych rąk kolejny egzemplarz nieregularnego pisma krośnieńskiego Koła Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym. W bieżącym numerze sporo miejsca poświęcimy ważnemu dla nas wydarzeniu, jakim była zmiana Zarządu Koła; jednocześnie nowy Zarząd nakreślił swoje plany na przyszłość. Przedstawimy również informacje o realizacji projektu „O lepsze jutro dla osób z upośledzeniem umysłowym i ich rodzin” oraz o najważniejszych wydarzeniach ostatnich miesięcy. Ponadto zwrócimy uwagę na terapię przez sztukę jako niezastąpioną metodę rewalidacji osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną.

Dziękujemy tym, którzy włączają się w tworzenie naszego czasopisma. Zapraszamy wszystkich chętnych do współudziału w powstawaniu kolejnych numerów; materiały można składać na adres redakcji.

Redakcja

Adres Redakcji: ul. Powstańców Śląskich 16, 38-400 Krosno

Sekretarz redakcji: Bernadetta Fiejdasz

Konto Stowarzyszenia: Bank PEKAO S. A. I Oddział Krosno

Nr 1812402311111000038810611

PRZYPOMINAMY

Siedziba Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym

Koło w Krośnie

Adres: Krosno, ul. Powstańców Śląskich 16

tel. / fax 0-13 432 58 37 i 0-13 432 71 16

Informacje o działalności Stowarzyszenia można znaleźć na stronie internetowej –

<http://www.psouu.org.pl/>, e-mail: zk.krosno@psouu.org.pl

Ośrodek Wczesnej Interwencji

Adres: Krosno, ul. Powstańców Śląskich 16

tel. / fax 0-13 432 58 37 i 0-13 432 71 16,

czynny: poniedziałek: 9⁰⁰-18⁰⁰

wtorek - piątek: 8⁰⁰-18⁰⁰

Rejestracja: osobiście lub telefonicznie w godz. 8⁰⁰ - 15⁰⁰

Wszystkich zgłaszających się obowiązuje wcześniejsza rejestracja oraz aktualne skierowanie od lekarza ubezpieczenia zdrowotnego specjalisty w zakresie pediatrii, neurologii, rehabilitacji medycznej.

Ośrodek Rehabilitacyjno – Edukacyjno -Wychowawczy

Adres: Krosno, ul. Powstańców Śląskich 16

tel. / fax 0-13 432 58 37 i 0-13 432 71 16,

e-mail: orew.krosno@psouu.org.pl, www.orewkrosno.prv.pl

czynny: Codziennie: 6³⁰ - 16⁰⁰

Warsztat Terapii Zajęciowej

Adres: Krosno, ul. Grodzka 49

tel. 0-13 420 07 90, 0-13 420 07 91,

e-mail: wtz.krosno@psouu.org.pl

czynny: Codziennie: 6³⁰ - 15³⁰

Środowiskowy Dom Samopomocy

Adres: 38 – 404 Potok 456

tel. 0-13 436 06 50 ,

e-mail: sds.krosno@psouu.org.pl

czynne: Codziennie: 7⁰⁰ – 15³⁰

Biblioteka: Krosno, ul. Powstańców Śląskich 16

czynna: Codziennie: 14⁰⁰ - 14³⁰

Spis treści:

CO NOWEGO W NASZYM KOLE?

- Sprawozdanie z Walnego Zebrania PSOUU Koło w Krośnie
- Podsumowanie działalności Zarządu Koła PSOUU za okres od 2003 – 2007 roku
- Nasze plany na najbliższą przyszłość
- Nowy Zarząd o sobie... ..
- Biuro Obsługi Placówek

NIEZAPOMNIANE UROCZYSTOŚCI

- Jubileusz 25 - lecia powstania ruchu rodziców na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną w Krośnie
- „Już gościsz Jezu w sercu mym”
- Czy to była zwykła niedziela 13 maja dla wszystkich nas?

PROJEKT „O LEPSZE JUTRO...”

- „Jak balsam dla duszy”
- Szkolenia dla rodziców
- Trening mieszkalnictwa

• Świetlica socjoterapeutyczna

TERAPIA

• Arte-terapia czyli terapia przez sztukę

Z KRONIKI OREW

Sprawozdanie z Walnego Zebrania PSOUU Koło w Krośnie

W dniu 31.03.2007r. zostało zwołane na mocy decyzji Zarządu Koła z dnia 19.02.2007r. Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Członków Koła Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Krośnie. Zebranie odbyło się w budynku Bursy Międzyszkolnej w Krośnie przy ul. Bohaterów Westerplatte 20A.

Na podstawie sporządzonego przez Komisję Mandatowo-Skrutacyjną protokołu stwierdzono obecność na Walnym Zebraniu 87 Członków Koła PSOUU w Krośnie, co po sprawdzeniu listy obecności (na 150 członków Koła), stanowi 58%.

Odczytano sprawozdanie merytoryczne z dotychczasowej działalności Zarządu Koła. Składało się ono z dwóch części: sprawozdanie z działalności Zarządu za rok 2006 i sprawozdanie z działalności Zarządu za okres 29.03.2003 do 31.03.2007. Sprawozdanie finansowe z działalności PSOUU Koło w Krośnie za 2006r. przedstawił księgowy Koła Paweł Kolanko. Protokół z działalności Komisji Rewizyjnej odczytała przewodnicząca KR Wiesława Woźniak.

Ustępujący Zarząd w składzie: przewodnicząca: Anna Lipińska, wiceprzewodnicząca: Krystyna Zima sekretarz: Czesław Pleśniarski, skarbnik: Krystyna Jajeńska, członkowie: Krzysztof Cząstkiewicz, Bożena Gromek, Magdalena Habrat, Alina Mikosz, Alicja Turek - uzyskał absolutorium.

Przewodnicząca Zebrania - Joanna Janocha zgłosiła wniosek o zmniejszenie liczby członków zarządu z 9 na 7 osób. Decyzją Walnego Zebrania zmniejszono liczbę członków wstępujących do nowego Zarządu z 9 osób na 7 osób.

W skład nowego Zarządu PSOUU Koło w Krośnie weszli:

Bliźniak Grzegorz - 77 głosów,

Hus Zbigniew - 68 głosów,

Jastrzębska Anita - 67 głosów,

Giemza – Wojnar Marta - 65 głosów,

Pelc Elżbieta - 59 głosów

Kurowska Lucyna - 55 głosów

Janas Wanda - 46 głosów.

W skład Komisji Rewizyjnej PSOUU Koło w Krośnie weszli:

Renata Betlej,

Agnieszka Mołdoch,

Maria Wierzbicka.

Elektorem PSOUU Koło w Krośnie na lata 2007 – 2011 została Joanna Janocha.

W wyniku dyskusji na temat kierunków działalności krośnieńskiego Koła PSOUU w najbliższych latach przyjęto następujące wnioski:

1. Istnieje potrzeba powstania Biura Obsługi Placówek, miałyby ono na celu koordynowanie poszczególnych placówek PSOUU Koła w Krośnie (co znacznie ułatwiłoby pracę Zarządu).
2. Powstanie mieszkalnictwa chronionego, aby na przyszłość zapewnić swoim niepełnosprawnym dzieciom opiekę, nie obarczając nią rodzeństwa. Mieszkalnictwo chronione miałyby przyjąć formę opieki nad osobami głęboko upośledzonymi, którą sprawować mogłyby osoby o lżejszym stopniu upośledzenia.
3. Wyodrębnienie z funduszu Koła, pieniędzy na rozruch mieszkalnictwa.
4. Zorganizowanie pielgrzymki do Lichenia dla wszystkich członków Stowarzyszenia.
5. Uaktualnienie „Programu Koła”.
6. Rozpowszechnienie „Programu Koła” wśród członków Stowarzyszenia.
7. Organizowanie integracyjnych spotkań.
8. Zapewnienie opieki osobom niepełnosprawnym, które są członkami Stowarzyszenia lecz nie korzystają z żadnych form opieki prowadzonych przez PSOUU w Krośnie.

Opracowała:

Anna Armata

Podsumowanie działalności Zarządu Koła PSOUU IV kadencji w Krośnie za okres od 2003 – 2007 roku

W okresie czteroletniej kadencji skład Zarządu Koła nie uległ zmianie i przedstawiał się następująco:

Przewodnicząca	Anna Lipińska
Wiceprzewodnicząca	Krystyna Zima
Sekretarz	Czesław Pleśniarski
Skarbnik	Krystyna Jajeńnica
Członkowie	Krzysztof Cząstkiewicz
	Magdalena Habrat
	Alina Mikosz
	Alicja Turek
	Bożena Gromek

Członkowie Zarządu Koła to rodzice osób niepełnosprawnych intelektualnie pełniący swą rolę w zarządzie społecznie oraz jedna osoba od lat pracująca zawodowo i społecznie na rzecz osób niepełnosprawnych. Zarząd Koła przyjął do realizacji uchwały Walnych Zebrań członków Koła oraz uchwały z posiedzeń Zarządu wynikające z bieżącej działalności. Członkowie Zarządu starali się jak najlepiej wywiązywać z zadań statutowych. Podejmowali działania odnośnie realizacji uchwał i wniosków oraz programu Koła. Opracowany i przyjęty do realizacji Program Koła na lata 2003 – 2007 służył realizacji celów statutowych Stowarzyszenia stwarzając dzieciom, młodzieży i dorosłym niepełnosprawnym intelektualnie szanse rozwoju, samorealizacji i udziału w życiu społecznym, a ich rodzinom pomoc w sytuacjach trudnych.

Członkowie zarządu czynnie uczestniczyli w istotnych dla Koła sprawach takich jak: pozyskiwanie środków finansowych, poszerzenie bazy lokalowej w celu rozszerzenia form działalności, organizowanie imprez o charakterze rekreacyjno – integracyjnym itp. Brali udział w spotkaniach z radnymi, posłami, przedstawicielami władz lokalnych i wojewódzkich.

Jako Stowarzyszenie od kilku lat jesteśmy członkiem Forum Organizacji Pozarządowych w Krośnie, działamy w Panelu Socjalno – Opiekuńczym aktywnie uczestnicząc w akcjach prowadzonych przez ten Panel, jak również w różnego rodzaju imprezach kulturalnych i sportowych organizowanych w środowisku lokalnym. Od roku posiadamy status organizacji pożytku publicznego.

Dzięki ściślejszej, bardzo dobrej współpracy z kierownikami prowadzonych przez nas placówek, jak również wszystkimi pracownikami, którzy każdego dnia swoją sumienną i ofiarną pracą przyczyniają się do naszego wspólnego sukcesu jakim jest dobro i szczęście naszych dzieci, osiągnęliśmy wiele.

Dużym sukcesem jest poszerzenie bazy lokalowej, pozyskanie budynku w miejscowości Potok dla potrzeb utworzonego ŚDS, rozbudowa i modernizacja budynku przy ulicy Grodzkiej w Krośnie dla WTZ oraz adaptacja i doposażenie w specjalistyczny sprzęt budynku przy ulicy Powstańców Śląskich dla potrzeb OREW i OWI. Dzięki tym działaniom możliwe było utworzenie w poszczególnych placówkach nowych grup terapeutycznych dla kolejnych uczestników. Zakup czterech nowych samochodów dostosowanych do przewozu osób niepełnosprawnych ma olbrzymie znaczenie dla bezpieczeństwa uczestników dowożonych do naszych placówek.

Podsumowując czteroletnią kadencję bardzo serdecznie dziękuję wszystkim członkom ustępującego Zarządu za pracę niewymierną w złotówkach, za poświęcony czas i wydatne przyczynianie się do osiągniętych sukcesów.

Pragnę raz jeszcze podziękować tym wszystkim, którzy przyczynili się choćby w najmniejszym stopniu do osiągnięcia założonych celów.

Anna Lipińska

Nasze plany na najbliższą przyszłość

Wybrany w dniu 31. 03. 2007 r. nowy Zarząd Koła Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Krośnie ukonstytuował się w składzie:

Przewodniczący	Grzegorz Bliźniak
Wiceprzewodniczący	Zbigniew Hus
Sekretarz	Elżbieta Pelc
Skarbnik	Wanda Janas
Członek	Marta Giemza Wojnar
Członek	Anita Jastrzębska
Członek	Lucyna Kurowska

Na swoim drugim posiedzeniu Zarząd Koła za pośrednictwem kierownictwa podległych placówek zapoznał się z działalnością, sposobem finansowania oraz z problemami na jakie napotykają placówki w swojej działalności. Korzystając z obecności księgowego Koła, Zarząd zapoznał się z sytuacją finansową na koniec pierwszego kwartału 2007 r. Zarząd nazaczył sobie poza statutową działalnością priorytetowe sprawy, którymi zajmie się w pierwszej kolejności. Jednym z głównych zadań jest powstanie Biura Obsługi Placówek. W następnej kolejności zadaniem nie cierpiącym zwłoki jest opracowanie planu pracy Koła na okres 4- letniej kadencji, z uwzględnieniem wniosków i uchwał Walnego Zgromadzenia.

Poszukiwanie obiektu dla Ośrodka Wczesnej Interwencji jest również sprawą ważną, gdyż wciąż rosną potrzeby na działalność prowadzoną w OWI. Sytuacja Środowiskowego Domu Samopomocy w Potoku budzi niepokój Zarządu - co będzie po okresie dzierżawy obiektu, i tu też musimy wypracować własne stanowisko.

Edukacja, poradnictwo, dotarcie z informacją na temat działalności Koła - są to działania skierowane do rodziców, które powinny powiększyć liczbę członków naszego Stowarzyszenia. Niezwykle ważną sprawą dla dalszej działalności Stowarzyszenia jest stała współpraca z Prezydentem Miasta Krosna, Starostą Krośnieńskim i Marszałkiem Województwa Podkarpackiego. Równie ważnym zadaniem jest szukanie nowych sponsorów oraz rozpropagowanie możliwości przekazywania 1% podatku dla potrzeb naszego Stowarzyszenia.

Zarząd będzie również wspierał, propagował i aktywnie uczestniczył w działalności kulturalno - rekreacyjnej prowadzonej przez poszczególne placówki.

Oto niektóre z zadań, którymi zamierza zająć się Zarząd w najbliższym okresie swojej pracy, a o wynikach poinformujemy na łamach naszego pisma „W naszym Kole”.

Za Zarząd
Grzegorz Bliźniak

Nowy Zarząd o sobie...

Jestem żonaty, mam 3 dzieci, najmłodszy syn Mateusz uczęszcza do OREW. Pracuję od 23 lat w Fabryce Amortyzatorów - obecnie Delhi Krosno S.A, działam aktywnie w związku zawodowym. Swoją osobą będę starał się wspierać Stowarzyszenie, by prężnie się rozwijało i tworzyło warunki sprzyjające włączaniu naszych dzieci w tok normalnego życia. Moje hobby to sport i dobra muzyka.

Bliźniak Grzegorz

Jestem nauczycielem z wieloletnim stażem pracy zawodowej i matką trójki dzieci. Od samego początku los dziecka i jego rozwój jest bliski mojemu sercu jak i wykształceniu. Od roku 1982 pracuję z dziećmi na najniższym szczeblu kształcenia – wychowanie przedszkolne, ale szczególnie bliski jest mi los dzieci specjalnej troski. Wypływa to z faktu, że sama jestem matką 24- letniego syna Jarka z porażeniem mózgowym. Można by rzec, iż znam ten problem „od podszewki”. Wiem, z jakimi trudnościami musi borykać się każdy rodzic mający dziecko sprawne inaczej, w środowisku nie zawsze w pełni otwartym na potrzeby takich osób. Mój syn miał to szczęście, że trafił do Środowiskowego Domu Samopomocy w Potoku, gdzie wspomagany jest jego rozwój zarówno umysłowy, fizyczny, jak i społeczny. Najbardziej istotny jest fakt, że bez względu na stopień upośledzenia wszyscy są traktowani „po ludzku”, z miłością i szacunkiem należnym każdemu człowiekowi. Jestem dumna, że mogę być członkiem Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym i chociaż w niewielkim stopniu przyczynić się do tego, aby dzieciom takim jak mój syn żyło się łatwiej, normalniej.

Pelc Elżbieta

Nazywam się Janas Wanda. Mieszkam w Krośnie przy ulicy Korczyńskiej. Posiadam wykształcenie średnie zawodowe. Mam dwoje dzieci. Syn Grzegorz pracuje, jest samodzielny. Córka Edyta uczęszcza do WTZ w Krośnie.

Poproszono, abyśmy napisali o sobie kilka zdań. Usiadłam i nie mając pojęcia jak zacząć i co napisać postanowiłam zacząć od początku i napisać więcej niż kilka zdań.

Nazywam się Anita Jastrzębska, urodziłam się i jako dziecko mieszkałam w Jastrzębiu Zdroju. Sięgam pamięcią tak daleko wstecz, gdyż to właśnie wtedy postanowiłam, że pomogę i będę pracowała z „biednymi” dziećmi - jak je wówczas nazywałam. W Jastrzębiu jest Ośrodek, do którego obecnie mogą jeździć także nasze dzieci na turnusy rehabilitacyjne. Nie wiem jakie były zasady jego działania ponad 25 lat temu. Pracowała w nim moja najlepsza koleżanka, starsza ode mnie o jakieś trzydzieści lat. Dla dorosłych mieszkańców bloku w którym mieszkaliśmy Ania była dziwaczką, a dla mnie Idolem, Wzorem - który chciałam naśladować. Spędzałam z nią każdą wolną chwilę. To ona zabrała mnie kilka razy do tego Ośrodka, z odwiedzin tych zapamiętałam tylko dwoje dzieci, ale niesamowicie, że pamiętam je tak wyraźnie...

Lata mijały. Zdałam maturę i w dalszym ciągu jedyne co chciałam robić, to pracować z chorymi dziećmi. Rozpoczęłam więc studia w tym kierunku na KUL-u. Nie potrafiłam jednak sprostać wszystkim obowiązkom, które na mnie wówczas spadały. Zamiast starać się im podołać, ja zbuntowałam się przeciw światu... Studia przerwałam - obiecując sobie jednak, że tylko na jakiś czas...

Wyszłam za mąż, urodził się Kuba i ponad pięć lat po nim Jagoda. Obydwoje przyszli na świat dziewięć dni po terminie. Porody były wywoływane, a ja zdawałam się być odporna na wszystkie środki, które miały je przyspieszać. Mój mąż zawsze chciał mieć trójkę dzieci. Jednak kiedy odwiedził mnie przed porodem i zobaczył w jakim jestem stanie psychicznym obiecał, że nie będziemy mieli trzeciego dziecka. Jagódka urodziła się jako zdrowe dziecko i przez pierwsze miesiące nic nie zakłócało naszego szczęścia.

Mój mąż stwierdzając, że emocje opadły powrócił do tematu trzeciego dziecka. Efektem dyskusji było postanowienie, że możemy mieć trójkę dzieci, a ja nie muszę trzeci raz rodzić.

Chciałam adoptować - lecz nie zdrowe, a „chore”, takie, którego nikt nie chce. Zaplanowałam wszystko... Dopiero wówczas, gdy nasze się trochę usamodzielnia, a my będziemy mieli więcej czasu.

Mój mąż nie był zdziwiony. Powiedział, że nie ma zamiaru mi w tym przeszkadzać, ale też nie mogę na niego liczyć, nie pomoże mi, gdyż się do tego nie nadaje... - tak wówczas myślał.

Kolejne miesiące przynosiły coraz to większy niepokój o naszą Jagódkę. Coś było nie w porządku - nie mieliśmy ani my, ani lekarze pojęcia - co? Ponad rok chodzenia, jeżdżenia, szukania i badań trzeba było, aby otrzymać diagnozę - choroba metaboliczna SAICAR. Czy to, że mam chore dziecko stało się na własne życzenie? Nigdy o tym w ten sposób nie pomyślałam. Nigdy nie zadałam pytania „dlaczego ja”? „dlaczego mnie to spotkało”? Zawsze jednak będę szukać odpowiedzi na pytanie - dlaczego spotyka to te wszystkie dzieci.

Dlaczego jestem w Zarządzie?... Chciałabym zarazić wszystkich swoim optymizmem. Wiarą w cuda. Pamiętajmy, że to nie cuda mają spowodować abyśmy w nie uwierzyli, ale odwrotnie to WIARA CZYNI CUDA...

Mój mąż powiedział kiedyś, że zazdrości Jagódce. Było to w momencie, kiedy śmiała się tak szczerze, że nie sposób było w to wątpić, że jest szczęśliwa. Według niego osiągnęła wówczas stan Nirwany - stan, którego nam nigdy nie uda się osiągnąć. A może gdy się bardzo postaramy...

Anita Jastrzębska

Marta Giemza – Wojnar, zamieszkała w Jedliczu, mąż Janusz, jedno dziecko – córka Daria lat 13, od 2000 roku uczęszcza do OREW w Krośnie. Posiadam wykształcenie wyższe pedagogiczne. Ukończyłam Uniwersytet Rzeszowski uzyskując tytuł magistra edukacji wczesnoszkolnej. Od 24 lat pracuję na stanowisku nauczyciela w Samorządowym Przedszkolu w Jedliczu. Bardzo lubię swoją pracę z dziećmi.

Nazywam się Kurowska Lucyna, mieszkam w Krośnie, mam 48 lat. Ukończyłam Policealne Studium Zawodowe o kierunku technik – ekonomista. Obecnie nie pracuję, wychowuję syna Łukasza lat 22, który uczęszcza do ŚDS w Potoku. Mam jeszcze córkę studentkę czwartego roku UJ w Krakowie. Zostałam wybrana do nowego Zarządu Koła przy PSOOU W Krośnie jako członek. Będę się starała swoje obowiązki wykonywać jak najlepiej. Dziękuję.

Jubileusz 25 - lecia powstania ruchu rodziców na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną w Krośnie

W dniu 27 stycznia 2007 w sali kinowej Domu Kultury przy ul. Bieszczadzkiej w Krośnie miała miejsce doniosła uroczystość zorganizowana z okazji obchodów 25-lecia ruchu rodziców na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Uroczystość zaszczylicili swoją obecnością: Pani Krystyna Mrugalska – Prezes Zarządu Głównego PSOOU w Warszawie, Pan Piotr Przytocki – Prezydent Miasta Krosna, Pan Maciej Szymański – Dyrektor Wojewódzkiego Oddziału PFRON w Rzeszowie, przedstawiciele Władz Samorządowych Miasta Krosna, przedstawiciele Starostwa Powiatowego oraz okolicznych gmin. Gospodarzem spotkania była Przewodnicząca Zarządu Koła PSOOU w Krośnie Pani Anna Lipińska. Szczególnie ciepło przywitała ona wszystkich gości oraz członków krośnieńskiego Koła – niepełnosprawnych uczniów, ich rodziców i kadrę profesjonalistów pracujących w placówkach PSOOU. Podziękowała sponsorom, sympatykom i darczyńcom, którzy przyczynili się do uświetnienia owej uroczystości.

W **części oficjalnej** zaprezentowano krótkie filmy przedstawiające działalność i funkcjonowanie placówek krośnieńskiego Koła: Ośrodka Rehabilitacyjno Edukacyjno Wychowawczego, Ośrodka Wczesnej Interwencji, Warsztatu Terapii Zajęciowej, Środowiskowego Domu Samopomocy. Następnie początki działalności rodziców dzieci dotkniętych niepełnosprawnością, walkę o prawo do godnego życia dla swoich upośledzonych dzieci oraz trudności związane z tworzeniem Koła przedstawił Pan Andrzej Janocha- jeden z animatorów ruchu samopomocowego rodziców, pierwszy Przewodniczący Zarządu PSOOU Koła w Krośnie, dzisiaj Sekretarz Zarządu Głównego PSOOU w Warszawie. Podsumowanie bieżącej działalności krośnieńskiego Stowarzyszenia, refleksje związane z tworzeniem kolejnych placówek Koła zaprezentowała Pani Krystyna Zima -Wiceprzewodnicząca Zarządu PSOOU Koło w Krośnie. Głos zabrała też Pani Krystyna Mrugalska – Prezes Zarządu Głównego PSOOU w Warszawie dziękując tym, którzy byli „pionierami” i tym, którzy swoją postawą przyczynili się do rozwoju krośnieńskiego Stowarzyszenia. Pani Prezes w swoim przemówieniu przybliżyła funkcjonowanie i działalność Stowarzyszenia na terenie całej Polski.

Kolejnym punktem uroczystości było przyznanie medali „Fideliter et Constante” („Wiernie i Wytrwale”). Kapituła medalu przy Zarządzie Głównym PSOOU w Warszawie na wniosek Zarządu

PSOUU Koła w Krośnie w uznaniu szczególnych zasług za wieloletnią, wytrwałą i wierną pracę dla dobra osób niepełnosprawnych intelektualnie przyznała medale, które otrzymały następujące osoby: Kazimiera Ziemiańska, Anna Lipińska, Czesław Pieśniarski, Bożena Gromek, Anna Leńska i Magdalena Płader.

Część artystyczną poprzedziła przerwa, podczas której prezentowana była wystawa prac plastycznych oraz wystawa fotograficzna.

W drugiej części spotkania swoje zdolności artystyczne przedstawiły grupy teatralne działające przy placówkach Stowarzyszenia. Warsztat Terapii Zajęciowej zaprezentował legendę pt. „Anna i Stanisław Oświęcimowie”, Środowiskowy Dom Samopomocy wystawił humorystyczną sztukę pt. „Baba diabłu radę da” opartą na balladzie A. Mickiewicza – „Pani Twardowska”, grupa teatralna z Ośrodka zaprezentowała się w rytmicznych układach muzyczno-ruchowych: „Taniec kowbojski” i „Paso Doble”

Po zakończeniu obchodów w KDK odbyło się spotkanie konsultacyjne z udziałem przedstawicieli Kół PSOUU z województwa małopolskiego i podkarpackiego na temat: *PSOUU wobec wyzwań najbliższej przyszłości. Priorytety, standardy, wymagania związane ze środkami z UE oraz z ustawą o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Możliwości niezbędnych zmian w PSOUU w świetle wewnątrzorganizacyjnych uwarunkowań. Ewentualne konsekwencje niezdolności do przystosowania się do nowych warunków.*

Nauczyciel – terapeuta:

Dorota Sznajder

„Już gościsz Jezu w sercu mym”

Niedziela 13. 05. 2007 roku stała się dla dzieci związanych z OREW oraz ich rodzin dniem wyjątkowym. I Komunia - bezpośrednie spotkanie z Jezusem Eucharystycznym. Spotkanie, które zawsze pozostawia głęboki ślad w sercu człowieka. Jest spotkaniem ze swoim Źródłem. Jednocześnie spotkaniem z prawdziwą Miłością. Dlatego na to spotkanie musi się każdy przygotować. W naszym przypadku przygotowania były dość mocno skondensowane, ale nie mniej rzeczowe. Obejmowały swym zakresem materiał przewidziany w programie przygotowań do I Komunii św, który został jednak przetworzony i dostosowany. Patrząc z perspektywy na czas, który minął widzę jak Pan Bóg nas prowadził. Jestem przekonany, że dzięki Niemu wiele trudności udało się pokonać. Stałem się świadkiem przedziwnej przemiany, dane mi było uczestniczyć w czymś nietuzinkowym. Widziałem wyraźnie zaangażowanie i wysiłek dzieci i rodziców. Był czas, że zadawałem sobie pytanie: „ jak to możliwe”? Jednocześnie ze zdumieniem odkrywałem, że przekraczamy jakąś barierę, która dla wielu wydaje się nie do przejścia. Przygotowania do przyjęcia I Komunii św. obejmowały dwie sfery: duchową (uczestnictwo w dodatkowych Mszach św. i modlitwa) oraz indywidualne katechezy. Warto tu nadmienić, że wspierała

nas modlitwa wielu osób, m.in.: sióstr benedyktynek, karmelitanek i michalitek. Pewnie też dlatego wszystko toczyło się w taki sposób. Czas przygotowań stał się dla nas wszystkich wielką lekcją, której udzielił nam sam Pan Bóg. Dane mi było przygotować siedem roczników do I Komunii, jednak przygotowania w „OREW” były wyjątkowymi pod każdym względem. Wszczepiły we mnie nowe spojrzenie na człowieka. Mam nadzieję, że czas przygotowań do I Komunii oraz sama Uroczystość stały się dla dzieci i ich rodzin „pomostem”, który wiedzie na nowe „brzegi łaskowości Pana”.

Przy okazji pragnę podziękować rodzicom, pracownikom Ośrodka za wielkie zaangażowanie w dzieło I Komunii, macie Państwo w tym swój okazały udział, który nie pójdzie na marne. Szczere Bóg zapłać!

ks. Marek Wiśniewski

Czy to była zwykła niedziela 13 maja dla wszystkich nas?

13 maj 2007 roku – zwyczajna niedziela dla wielu z nas, lecz nie dla rodziców 17. dzieci niepełnosprawnych. Dla nich, to jeden z najważniejszych dni w życiu, to święto którego mogli doświadczyć po wielu trudach. To dzień, w którym ich dzieci mogły przystąpić do sakramentu I Komunii Świętej; bo czyż Pan Jezus nie powiedział „...Pozwólcie dzieciom przyjść do mnie”?

Sama uroczystość była piękna i wyjątkowa, wyjątkowa dla nas – rodzin dzieci niepełnosprawnych i przekonała nas, że nasze starania były tego warte. Widok naszych dzieci odświętnie ubranych, szczęśliwych i o dziwo grzecznych, wyciszonych sprawił, że same łzy napływały do oczu. Jeszcze rok temu żadne z rodziców nie przypuszczało, że nasze dzieci będą aktywnie uczestniczyć w tak ważnym wydarzeniu. Stało się to możliwe dzięki współpracy naszego Ośrodka z Parafią Ducha Świętego w Krośnie prowadzoną przez księży Michalitów. Szczególne podziękowania składam w imieniu rodziców i dzieci księdzu proboszczowi Tadeuszowi Muszowi za jego otwartość na potrzeby naszych dzieci, za umożliwienie im uczestnictwa w cotygodniowych katechezach, jak również uczestniczenia w mszach świętych i nabożeństwach. Serdeczne podziękowania kierujemy w stronę księdza Marka Wiśniewskiego – katechety za Jego zaangażowanie i pracę, jaką włożył w przygotowanie naszych dzieci do sakramentu I Komunii Świętej. Patrząc na nasze dzieci jak się modlą, jak przystępują do Komunii świętej wierzę, że na swój sposób kochają one Boga i wiedzą, że Bóg kocha je. Na ile rozumieją one Boże tajemnice wie tylko sam Bóg. Wiara w Boga, przystępowanie do sakramentów pozwala niepełnosprawnym uwierzyć w siebie, czuć się potrzebnym dla innych nawet wtedy, gdy inni ich nie zauważają.

Mama Sebastiana

Program „O lepsze jutro dla osób z upośledzeniem umysłowym i ich rodzin”

Wychowywanie niepełnosprawnego dziecka to szereg wyzwań, z którymi muszą radzić sobie rodzice. Wysiłek fizyczny, obciążenie psychiczne, codzienne zmagania się z różnymi problemami. Nieustanna walka o jak najlepsze warunki do rehabilitacji, nauki, terapii, starania aby zapewnić dziecku jak najlepsze warunki do rozwoju. Dlatego od 25 lat jednoczymy się w organizacji samopomocowej i wspólnie staramy się tworzyć szanse rozwoju dla naszych dzieci oraz wzajemnie sobie pomagać.

Jedną z wielu inicjatyw naszego Koła jest program **„O lepsze jutro dla osób z upośledzeniem umysłowym i ich rodzin”**. Celem programu jest pomoc osobom z upośledzeniem umysłowym i ich rodzinom. W ramach realizacji tego projektu działa Punkt Wsparcia dla osób z upośledzeniem umysłowym i ich rodzin, który obejmuje prowadzenie:

1. Grupy wsparcia
2. Szkoleń dla rodziców i opiekunów
3. Mieszkalnictwa interwencyjnego - treningu mieszkalnictwa
4. Świetlicy socjoterapeutycznej
5. Poradnictwa socjalnego dla rodziców i opiekunów prawnych osób z upośledzeniem.

Program realizowany jest przez specjalistów z OREW: psychologa, nauczycieli, terapeutów, pracownika socjalnego.

Punkt wsparcia mieści się w Krośnie przy ul. Powstańców Śląskich 16. Koordynatorem projektu jest Joanna Janocha, szczegółowe informacje można uzyskać pod numerem telefonu: 0-13 43 258 37, 0-13 43 271 16.

Program współfinansowany jest ze środków otrzymanych z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w ramach rządowego programu Fundusz Inicjatyw Społecznych.

Zapraszamy wszystkich naszych członków do korzystania z programu!

Joanna Janocha

„Jak balsam dla duszy”

„Grupa wsparcia jest jak balsam dla mojej duszy” - tak określiła jedna z mam odbywające się od października comiesięczne spotkania rodziców dzieci i młodzieży uczęszczającej do OREW. Posiadanie niepełnosprawnego dziecka często zakłóca dotychczasowe funkcjonowanie rodziny, może pojawić się wiele problemów natury wychowawczej, emocjonalnej i społecznej. Dlatego spotkania rodziców wychowujących niepełnosprawne dziecko pełnią bardzo ważną funkcję -skłaniają rodziców do refleksji nad problemem zaakceptowania własnego dziecka, jego stanu i własnej roli w rozwiązywaniu zadań, jakie ta sytuacja stwarza. Rodzice nawzajem się rozumieją, ponieważ przeżywają podobne uczucia i problemy na drodze prowadzącej do akceptacji własnej sytuacji.

Co to jest grupa wsparcia?

Grupa wsparcia składa się z osób o równym wobec siebie statusie, połączonych wspólnym problemem i chęcią radzenia sobie z nim. W wielu trudnych sytuacjach ludzie mogą i odnajdują wsparcie w grupach wzajemnej pomocy. Wewnątrz tych grup dzielą się wspólnymi sprawami, troskami, informacjami, które dostarczają im istotnej pomocy. Zyskują zrozumienie od ludzi, którzy mają podobne doświadczenia. Członkami naszej grupy są rodzice dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. I mimo wielu różnic między rodzicami zbliża ich do siebie podobna sytuacja życiowa - wychowywanie niepełnosprawnego dziecka.

Jaki jest cel grupy wsparcia?

Głównym celem jest dzielenie się emocjonalnym wsparciem oraz doświadczeniem w pokonywaniu trudności związanych z wychowywaniem upośledzonego dziecka. Inne cele to również:

- zwalczanie bezradności,
- dawanie poczucia siły, wartości i nadziei,
- integracja między rodzicami - zdobycie nowych znajomości, nawiązanie przyjaźni, które posłużą do stworzenia „łańcucha wsparcia”,
- wymiana użytecznych informacji,
- lepsze radzenie sobie w kontaktach z dzieckiem poprzez pogłębianie wiedzy o sobie,
- odkrywanie osobistych kompetencji, właściwości i umiejętności.

Jak działa grupa wsparcia?

Spotkania odbywają się raz w miesiącu i trwają dwie godziny. Opiekunem grupy jest psycholog (Wioletta Błaż), który proponuje pewne tematy i czuwa nad przebiegiem spotkania. Jednak głównymi uczestnikami i prowadzącymi są sami rodzice. W zależności od spotkania grupa liczy od 4-11 osób. Ma otwarty charakter, czyli na każde kolejne spotkanie mogą przychodzić nowe osoby. Główną formą pracy w grupie jest rozmowa czyli dyskusje, opowiadanie własnych historii, mówienie o uczuciach. By lepiej się poznać wykorzystywane są metody aktywizujące, praca w parach, zabawy podnoszące nastrój grupy, runda w kręgu. Zawsze panuje życzliwa i miła atmosfera. Rodzice mogą się wygadać i choć na chwilę oderwać od codziennych obowiązków. Grupa wsparcia działa w oparciu o tzw. kontrakt, czyli zbiór zasad, które zostały określone na pierwszym spotkaniu i zaakceptowane przez rodziców.

KONTRAKT

1. Szacunek i tolerancja.
2. Tajemnica grupy.
3. Zakaz krytykowania, oceniania, ośmieszania.
4. Mówienie o sobie i swoich problemach.
5. Nie przerywanie wypowiedzi drugiej osoby.
6. Bycie w zgodzie z sobą.
7. Punktualność.

8. Zwracanie się do siebie po imieniu.

Nasza grupa wsparcia dostarcza atmosfery akceptacji, co zachęca uczestników do dzielenia się swoimi smutkami, obawami i frustracjami, ale także radościami i sukcesami. Serdecznie zapraszamy wszystkich rodziców do udziału w spotkaniach grupy wsparcia !

Wioletta Błaż

Szkolenia dla rodziców i opiekunów

Jednym z zadań realizowanych w ramach w/w projektu jest cykl szkoleń dla rodziców pod hasłem „Lepiej rozumieć i mądrzej kochać dziecko”.

Już wiele miesięcy temu rodzice wypełniając ankietę dotyczącą funkcjonowania OREW zgłaszali potrzebę doskonalenia się w zakresie prowadzenia terapii swoich niepełnosprawnych dzieci. Uzyskanie akceptacji dla wspomnianego projektu stworzyło taką możliwość.

Od października 2006 roku organizowane są systematycznie przez logopedę szkolenia i warsztaty z zakresu terapii mowy osób z niepełnosprawnością intelektualną. Szczególny akcent kładziony jest na alternatywne i wspomagające metody porozumiewania się, a przede wszystkim na praktyczną naukę porozumiewania się za pomocą gestów systemu MAKATON. Zajęcia te cieszą się dużym zainteresowaniem rodziców, zafascynowanych nowymi możliwościami lepszego porozumiewania się ze swoim dzieckiem.

W grudniu zeszłego roku odbyło się szkolenie na temat „Być rodzicem dziecka niepełnosprawnego – droga do pogodzenia się.” Uczestnicy spotkania przyjrzeni się przeżyciom rodziców związanym z pojawieniem się w rodzinie dziecka niepełnosprawnego oraz sposobom radzenia sobie z nimi. Korzystając z doświadczeń matek i ojców opisanych w literaturze, uczestnicy spotkania mieli możliwość dowiedzieć się, jak przejść kolejne etapy kryzysu i konstruktywnie przystosować się do zaistniałej sytuacji.

W maju bieżącego roku rodzice uczestniczyli w szkoleniu i warsztatach dotyczących terapii osób z głęboką wieloraką niepełnosprawnością. Zapoznali się ze specyfiką głębokiej wielorakiej niepełnosprawności, z potrzebami osób głęboko wielorako niepełnosprawnych oraz z zasadami terapii i metodą terapii jaką jest stymulacja polisensoryczna.

Planowany jest dalszy ciąg szkolenia na temat metod terapii osób głęboko wielorako niepełnosprawnych oraz szkolenie dotyczące edukacji i wychowania dzieci i młodzieży z głębszą niepełnosprawnością intelektualną.

Mamy nadzieję, że spotkania szkoleniowe i warsztatowe pomogą rodzicom lepiej poznać specyfikę niepełnosprawności, którą dotknięte jest ich dziecko, głębiej uświadomić sobie potrzeby swoich dzieci i poznać sposoby ich zaspokajania, zdobyć wiedzę o tym, jak prawidłowo prowadzić kompleksową terapię dziecka, jak je wychowywać i opiekować się nim, oraz poznać sposoby pomocy sobie i swojej rodzinie.

Serdecznie zapraszamy Was, Drodzy Rodzice, do udziału w tych szkoleniach. Jeśli dzięki nim życie wasze, całej rodziny i niepełnosprawnego dziecka stanie się jeszcze trochę lepsze, to warto!

Bernadetta Fiejdasz

Trening mieszkalnictwa

Celem tej formy działalności jest wszechstronny rozwój osób niepełnosprawnych intelektualnie, wzmocnienie rodziny, a także zapobieganie sytuacjom kryzysowym w rodzinach wychowujących dziecko niepełnosprawne intelektualnie. Podczas zajęć kształtowane i doskonalone są umiejętności: nawiązywania kontaktów z otoczeniem, orientacji w środowisku społecznym, samoobsługi w zakresie mycia, ubierania się, toalety, jedzenia, organizowania sobie czasu wolnego, rozwijane są zainteresowania. Wykorzystuje się między innymi następujące formy pracy: terapia zajęciowa, muzykoterapia, zajęcia plastyczne, zajęcia z zakresu gospodarstwa domowego, zajęcia sportowo – rekreacyjne, zajęcia higieniczno porządkowe, socjoterapia. Podczas „treningu” podopieczni nabywają i doskonalą umiejętności niezbędne w codziennym i samodzielnym życiu. Kontakty z innymi ludźmi oraz udział w zróżnicowanych zajęciach stanowią dla osób niepełnosprawnych intelektualnie źródło nowych doświadczeń oraz wartościowych przeżyć. Zajęcia prowadzone są zgodnie ze stałym harmonogramem dnia. Uczestnicy mają zapewnione odpowiednie wsparcie, w razie potrzeby niezbędną opiekę i pielęgnację. Rozłąka z rodziną, zmiana rutyny dnia codziennego, spotkanie innych ludzi są dla nich bardzo stymulujące. Efektem tego są między innymi pozytywne relacje wzajemne uczestników treningów, umiejętność organizowania sobie czasu wolnego, większa samodzielność i inicjatywa w podejmowaniu działań, poprawa ogólnej sprawności ruchowej i mobilności. Dla rodzin wychowujących niepełnosprawne dziecko jest to okazja do odpoczynku i regeneracji sił.

Joanna Janocha

Korzyści wynikające z treningu mieszkalnictwa

Gdy dziecko jest „na treningu” starsi rodzice otrzymują namiastkę daru wolności charakterystyczną i naturalną dla osób w ich wieku, które mają odchowane dzieci na „swoim”. Mają nawet okazję zatęsknić za ich nieobecnością. Wszyscy rodzice mają okazje poprawić relacje mąż – żona oraz oni – dalsza rodzina lub znajomi. Ta druga relacja jest o tyle cenna, że można do kogoś wreszcie pójść, a nie tylko przebywać w domu. Często brak odwiedzin znajomych i rodziny skutkuje zanikaniem kontaktów prywatnych i społecznych z innymi rodzinami. Wszyscy rodzice uzyskują poczucie wolności od nawyku opiekuńczości, uczą się zapominać zwłaszcza tej „chorobliwej opiekuńczości”, do której przywykli traktując niekiedy duże dziecko (czy nawet dryblas), jak niemowlaka. Nabierają przekonania,

że nie są niezastąpieni, a nawet niekiedy stwierdzają, że ktoś ich mądrzej i doroślej zastępuje. Jednocześnie zauważając w zachowaniu dziecka jakąś drobną cechę nabytą poza domem następuje w ich myśleniu sprzężenie zwrotne stymulujące do utrwalenia i rozwijania tej umiejętności [cechy]. Zdrowe dziecko wiele umiejętności nabywa poza domem, nasze pociechy potrzebują na to więcej czasu – nie wystarczy kilkugodzinny pobyt w placówce – taką okazję daje trening mieszkalnictwa.

Jako rodzice żyjemy w pełnym napięciu, mając niepełnosprawne dziecko nabywamy przedwcześnie przesadną odpowiedzialność i ostrożność, stajemy się poważniejsi niż koledzy i znajomi w naszym wieku. Nie mamy ochoty ani czasu na szaleństwa, beztroskość i spontaniczność. Coraz trudniej znajdujemy z nimi wspólny język, urywają się nasze kontakty.

Każdy człowiek ma jakiś swój ukryty niewykorzystany potencjał, który potrzebuje impulsu w życiu aby go uruchomić i korzystać z niego. Opieka nad niepełnosprawnym dzieckiem daje nam alibi (pretekst), aby tego potencjału nie uruchamiać. Następuje w nas rodzicach autodestrukcyjna aktywność, sami się ograniczamy w naszym życiu. To samoograniczenie się istnieje na poziomie nieświadomym. Dopiero takim impulsem może być przeraźliwy wolny czas – kiedy dziecko jest na treningu.

To nasze samoograniczenie się wpływa też niekorzystnie na nasze dzieci; zarówno to niepełnosprawne jak i te zdrowe. Pragniemy im jak najwięcej dawać i pomagać ale jednocześnie ograniczamy je, gasimy entuzjazm, odcinamy od emocjonalnych reakcji – popadamy w marazm – chronimy samych siebie.

Jestem bardzo wdzięczny za to, że trening mieszkalnictwa prowadzi Nasze Stowarzyszenie. Ufam kadrze prowadzącej tę formę nauki dorosłości naszych dzieci. Mam spokojną głowę, gdy zostawiam na weekend swojego syna na treningu i mogę w tym czasie odmłodzić się psychicznie, poszaleć z żoną i znajomymi, oddać się chwilom beztroski. Szerszą formą treningu mieszkalnictwa jest hostel, zapewniający czasowy pobyt połączony z nauką samodzielnego funkcjonowania. Wyrażam nadzieję że nasze Stowarzyszenie z czasem i taką formę wsparcia będzie prowadzić.

Ojciec 26 – letniego Adama, uczestnika treningów

Świetlica socjoterapeutyczna

Od września 2006r. przy Ośrodku Rehabilitacyjno Edukacyjno Wychowawczym odbywają się zajęcia świetlicowe, w których uczestniczą wychowankowie poszczególnych placówek Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym Koło w Krośnie. Zajęcia te prowadzone są przez nauczycieli - terapeutów OREW: Dorotę Sznajder, Ilonę Dudzik, Bernadetę Hagel.

Wtorkowe popołudnia w godzinach 15.00 – 19.00 to dobry czas dla naszej młodzieży i dzieci, by wspólnie integrować się, spędzać mile czas, rozwijać swoje zainteresowania oraz aktywnie wykorzystywać wolne chwile.

Zajęcia w świetlicy socjoterapeutycznej odbywają się zgodnie z przyjętym planem pracy.

Głównym celem pracy świetlicy jest wypełnienie czasu wolnego dzieciom i młodzieży niepełnosprawnej, pobudzanie aktywności twórczej oraz integrowanie osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem. Zajęcia

dają uczestnikom możliwość uczenia się właściwego reagowania w sytuacjach trudnych oraz poznawania i dostosowywania się do obowiązujących norm społecznych. Młodzież i dzieci uczęszczający na zajęcia mają możliwość poznawać placówki kulturalno – oświatowe, pielęgnować tradycje narodowe, a także kształtować nawyki oraz postawy związane ze zdrowym stylem życia.

W ramach zajęć organizujemy:

- Zajęcia plastyczno – techniczne; związane są z wykorzystaniem różnych technik plastycznych: wydzieranka, orgiami, malowanie farbami, kredkami, kolaż.
- Zajęcia sportowe w plenerze; w ramach poznawania terenu przyośrodkowego, poszukiwania oznak poszczególnych pór roku, poznawania ruchu drogowego odbywają się wycieczki krajoznawcze, które uczą uczestników obserwowania przyrody oraz zasad poruszania się na drodze, wdrażają one wychowanków do dbania o swoje zdrowie poprzez ruch.
- Zajęcia sportowe na Sali Gimnastycznej – przy użyciu przyrządów gimnastycznych.
- Gry i zabawy umysłowe rozwijające umiejętności spostrzegania i myślenia, a w tym gry planszowe, krzyżówki, rebusy.
- Zajęcia w zakresie gospodarstwa domowego: przygotowanie jadalni do spożycia posiłków, przygotowywanie potraw, (kanapki, frytki, zapiekanki, spaghetti, pizza, surówki, sałatki, itd.), układanie sztuców na stole, zmywanie naczyń, porządkowanie jadalni po posiłku.
- Uczestnicy świetlicy uczą się korzystać z różnych miejsc użytku publicznego np. pizzeria, McDonald's, restauracja - z wykorzystaniem zasad dobrego wychowania oraz właściwego zachowania się w miejscach publicznych. Mają również możliwość integrowania się ze społeczeństwem.
- Pogadanki związane z rokiem kalendarzowym jak również ze szczególnym zwróceniem uwagi na promocję zdrowia, a w tym: sport – ruch, dobre odżywianie się, dbanie o higienę osobistą, relaks.
- Zajęcia muzyczno – ruchowe: związane z dostarczaniem wrażeń słuchowych, zajęcia integracyjne, słuchowiska radiowe.

Miła, radosna atmosfera, a także atrakcyjność zajęć świetlicowych, zachęcają młodzież i dzieci do chętnego i licznego w nich uczestnictwa.

Bernadeta Hagel

O zajęciach świetlicowych mówią ich uczestnicy i rodzice...

Mam na imię Michał. Jestem uczestnikiem Warsztatów Terapii Zajęciowej. Na zajęcia świetlicowe uczęszczam od listopada 2006 roku. W ramach świetlicy odbywają się różne zajęcia: taneczne, plastyczne, muzyczne, ruchowe, rekreacyjne, techniczne, zajęcia w zakresie gospodarstwa domowego, rozrywkowe. Na zajęciach panuje bardzo fajna atmosfera. Z tych zajęć jestem zadowolony, ponieważ jest dużo przyjaciół z OREW, ŚDS, WTZ. Bardzo dobrze się z nimi dogaduję, mam okazję się

z nimi zaprzyjaźnić. W czasie zajęć uczestniczyliśmy w: zabawie i wróżbach andrzejkowych, wizycie Św. Mikołaja, wyjściu pod pomnik Ojca Świętego, wyjściu do restauracji McDonald's, paleniu Marzanny, robieniu różnych sałatek oraz innych potraw, rozpalaniu grilla, zabawie karnawałowej, robieniu laurek, kartek na różne święta, śpiewaniu piosenek religijnych - pomagając sobie rękami, oglądaniu filmów na komputerze, ćwiczeniach i konkurencjach na sali gimnastycznej. Najbardziej mi się podobało: robienie sałatek, ćwiczenia rehabilitacyjne, zabawa andrzejkowa i karnawałowa. Oprócz tego bardzo dobrze się tu czuję i przeżywam fajne chwile.

Uczestnik świetlicy:

Michał Gazda

W naszym Ośrodku od pewnego czasu organizowane są zajęcia świetlicowe. Odbywają się raz w tygodniu w godzinach od 15:00-19:00. Dzieci chętnie na nie uczęszczają, ponieważ organizowane są liczne wyjścia poza teren Ośrodka np. do kina, restauracji.

Zostając w placówce, dzieci mają czas wypełniony zabawą, pracami typu gastronomicznego tj. robienie sałatek, smażenie frytek czy gofrów. Miłe grono wychowawców z pełnym zaangażowaniem wypełnia naszym dzieciom ten popołudniowy dzień śpiewem i tańcami, a także ćwiczeniami na sali gimnastycznej. Jest to jeszcze jedna forma pomocy w wychowaniu naszych dzieci do życia w społeczeństwie. Dodając jeszcze, że są to zajęcia bezpłatne, mamy pełny obraz tej pomocy. Rodzice mogą czuć się w pełni zadowoleni, że ich pociechy mogą także mile spędzić czas.

Rodzice Oli Bolek

Udział dzieci niepełnosprawnych w zajęciach na świetlicy pomaga przezwyciężyć izolację społeczną dzieci upośledzonych fizycznie i umysłowo. Dzięki pracy wysoko wyspecjalizowanej kadry, dzieci rozwijają swoje zainteresowania w różnego rodzaju zabawach, grach, konkursach, umiejętnościach kulinarnych. Ponadto wycieczki rekreacyjne, edukacyjne, wyjścia w miejsca użyteczności publicznej, (kino, teatr, restauracja) sprawiają, że dzieci bardzo chętnie korzystają z zajęć na świetlicy.

Rodzice Michała Zająca

Zarówno dziecko specjalnej troski jak i człowiek dorosły sprawny inaczej, musi mieć swoje określone miejsce w społeczeństwie, swoje prawa i obowiązki. Jego niepodważalnym prawem jest rozwój, który my jako rodzice powinniśmy wspomagać. Nie jesteśmy jednak w stanie robić tego sami, ale są ludzie kompetentni, którzy doskonale się na tym znają. Takimi osobami są terapeuci, którzy prowadzą zajęcia socjoterapeutyczne w każdy wtorek od godziny 15:00 do 19:00.

Nasz syn Jarek (lat 24) uczestniczy w tych zajęciach od samego początku. Oprócz tego, że od rana jest w Środowiskowym Domu Samopomocy w Potoku. Pilnuje, byśmy nie zapomnieli o tym, że są zajęcia, jest bardzo zaangażowany, chętny, idzie zawsze z radością. Dla niego dźwięki gitary i zawiązanie wspólnoty to bardzo wiele, a pójście na zakupy bez rodziców to jeszcze więcej. Opowiada nam o tym co robił,

wiemy więc, że wykorzystywane są różne formy organizacji pracy. Jesteśmy wdzięczni, że nasz syn może korzystać z takiego typu terapii.

Elżbieta i Ryszard Pelcowie

Arte - terapia czyli terapia przez sztukę

Zajęcia plastyczne

Aktywne uczestnictwo uczniów niepełnosprawnych intelektualnie w zajęciach plastycznych pozytywnie wpływa na rozwój emocjonalny, motoryczny, poznawczy i społeczny. Rozbudza i rozwija zainteresowania oraz wyrabia nawyk obcowania ze sztuką poprzez częsty z nią kontakt. Taka forma aktywności jest również propozycją spędzania czasu wolnego od zajęć i organizowania sobie aktywnego wypoczynku. Terapia przez plastykę pomaga w rozwijaniu spostrzegawczości, wyobraźni, myślenia, wydłuża koncentrację uwagi na zadaniu, usprawnia manualnie. Staramy się wprowadzać naszych uczniów w świat kultury i sztuki poprzez bezpośredni z nią kontakt. Organizujemy wycieczki przyrodnicze, wyjścia do muzeum, domu kultury i do BWA, bierzemy udział w przedstawieniach i wystawach. Zajęcia plastyczne pozwalają naszym uczniom zaprezentować się szerszej publiczności. Twórczość plastyczna dzieci wystawiana jest nie tylko na terenie Ośrodka, ale również na licznych wystawach organizowanych w środowisku lokalnym. Ostatnio prace plastyczne prezentowane były na wystawie z okazji 25- lecia ruchu rodziców osób z niepełnosprawnością intelektualną w KDK w Krośnie. Zbiorowa praca plastyczna na dużym formacie „Dworek w Żarnowcu” została przekazana na aukcję Towarzystwu Muzycznemu w Krośnie. Nasi uczniowie zdobywali wyróżnienia i nagrody w ogólnopolskich i lokalnych konkursach plastycznych. Brali udział w konkursach zorganizowanych przez Stowarzyszenie Rozwoju Miasta Krosna „Twoje Krosno” i Europejski Klub Liderów na temat „Przedszkolak umie pomagać”, „Przedszkolak kocha zwierzęta” i „Najmłodsze serca śpieszą z pomocą”. Zdobyli nagrody w konkursie plastycznym „Kolorowe pisanki, cukrowe baranki i kwieciste palmy” zorganizowanym przez Oddział dla Dzieci Krośnieńskiej Biblioteki Publicznej. Włączyli się aktywnie do ogólnopolskiego konkursu plastycznego „Nierówność w moim wyobrażeniu” zorganizowanego przez Zarząd Polskiego Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych z siedzibą w Krakowie, do ogólnopolskiego konkursu plastycznego „Historia legendą malowana” zorganizowanego przez Stowarzyszenie na Rzecz Wspomagania Rozwoju Osób Niepełnosprawnych „Amicus” w Ostródzie i do ogólnopolskiego konkursu plastycznego dla dzieci i młodzieży „Marzenia dziecięce – każdy może zostać Kajtusiem Czarodziejem” zorganizowanego przez Młodzieżowy Dom Kultury im. J. Korczaka wraz ze Stowarzyszeniem im. J. Korczaka w Krakowie. Praca naszej uczennicy została zamieszczona w kalendarzu „Malowane legendy na rok 2007”.

Udział uczniów w zajęciach plastycznych daje im wiele radości i zadowolenia, daje możliwość odprężenia się i wyzwala aktywności twórczej, wzmacnia poczucie własnej wartości i zaspokaja potrzebę działania.

Nauczyciel – terapeuta OREW

Beata Słowik

Zajęcia teatralne

Jedną z form aktywności uczniów prowadzonych w krośnieńskim OREW są zajęcia teatralne. Teatr to doskonała metoda pracy z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną, która zainspirowała nauczycieli do utworzenia grupy teatralnej „Mała Scena”.

„Mała Scena” zawiązała się na początku lat 90 - tych ubiegłego stulecia, a zadebiutowała w 1994r. występem w Ustrzykach Dolnych. Przez długi okres swego istnienia przygotowywała i nadal przygotowuje repertuar na uroczystości, imprezy okolicznościowe, wystawia swoje przedstawienia na różnych scenach i przed różną publicznością. Aktorzy uczą się recytować, śpiewać, odgrywają etiudy teatralne, prezentują się w układach tanecznych, przygotowują małe spektakle. W dorobku „Małej Sceny” znalazły się Przeglądy Teatrów Amatorskich „Michalina” („Śpiąca Królowa”, „Legenda o czarodziejskim młynku”, „Jaś i Małgosia”, „Zło dobrem zwyciężaj”, „Pokonamy fale”, „Nie przeminiesz cały”, „Królowa Śniegu”), występ w teatrze Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie, udział w imprezach z okazji Dnia Godności Osoby z Niepełnosprawnością Intelektualną oraz Jarmarkach i Piknikach Integracyjnych.

Członkami grupy teatralnej są podopieczni placówki. Udział w teatrze umożliwia im emocjonalny rozwój, jest instrumentem kształtowania osobowości młodego człowieka. Pozwala poznać siebie, wyrabia umiejętność wywoływania emocji i radzenia sobie z nimi. Pozwala odkryć inny świat (inny niż „domowy”). W trakcie prób teatralnych dzieci uczą się koncentracji, zapamiętywania, naśladownictwa, współpracy w grupie, dyscypliny i samodyscypliny. Udział wychowanków w zajęciach teatralnych jest sposobem na kształtowanie ich zainteresowań, zamiłowań, przybliża kontakt ze sztuką. Wszelkie formy aktywności stosowane podczas pracy grupy są też, a może przede wszystkim doskonałą okazją do kompensacji różnego rodzaju deficytów rozwojowych wynikających z upośledzenia umysłowego. Ruch, słowo, światło, muzyka i ekspresja sceniczna integruje różne obszary aktywności dziecka - działa terapeutycznie.

Zabawa w teatr pozwala również nam nauczycielom poznać uczniów, ich temperament, możliwości radzenia sobie z nowymi zadaniami i treścią związaną z wystąpieniem przed publicznością. Nauka tekstu, odtwarzanie powierzonych ról jest dla nich nie lada wysiłkiem tak często niezauważanym, niedocenianym, krytykowanym. Ukoronowaniem tych wszystkich zmagania jest występ na scenie – możliwość pochwalenia się swoimi umiejętnościami, talentami i osiągnięciami.

Edyta Mercik

Iwona Tabisz

Z KRONIKI OREW...

8.02.2007 - Zabawa Karnawałowa

9.02.2007 - spotkanie z przedstawicielem Sekcji Ruchu Drogowego Policji Miejskiej w Krośnie

8.03.2007 - wystąpienie „Kabaretu Panów” z okazji Dnia Kobiet

13.05.2007 - Uroczystość I Komunii Świętej

20.05.2007 - po raz kolejny teatr „Mała Scena” wystąpił z przedstawieniem „Królowa Śniegu” na Michałinaliach

23.05.2007 - udział w III Sportowej Olimpiadzie Integracyjnej dla Przedszkolaków „Przez ruch do zdrowia”

28.05.2007 - wizyta księdza biskupa Mariana Rojka w naszej placówce

29.05.2007 - uroczysta akademia z okazji Dnia Rodziny

1.06.2007 - spotkanie integracyjne z uczestnikami WZT w Krośnie i ŚDS w Potoku z okazji Dnia Dziecka (wspólna zabawa przy muzyce, udział w konkursach, konkurencjach sportowych itp.)

wybrała

Ewa Warchoń